



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 2102/2022**  
**25.01.2024. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Горан Драганић и Александар Дојчиновић, адвокати из ..., против туженог ББ из ..., чији су пуномоћници Радослав Тадић и Бојан Тадић, адвокати из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1464/2021 од 21.10.2021. године, у седници одржаној 25.01.2024. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1464/2021 од 21.10.2021. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1464/2021 од 21.10.2021. године.

### **Образложење**

Пресудом Основног суда у Убу П 103/2021 од 15.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа исплати 250.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 34.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 1464/2021 од 21.10.2021. године, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по

оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. Закона о парничном поступку Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге дате у побијаној одлуци, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права. Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца који се односи на накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части и о том праву одлучено је применом правила из члана 200. Закона о облигационим односима. Правилна примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања, односно право на накнаду нематеријалне штете на основу правила из члана 200. ЗОО зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Уз ревизију је приложена неправноснажна судска одлука, па нема ни потребе за евентуалним уједначењем судске праксе у погледу истог чињеничног и правног односа.

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

По члану 468. став 1. ЗПП споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради наканде нематеријалне штете поднета је 04.03.2019. године, вредност предмета спора 250.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности, то је ревизија тужиоца недозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка  
управитељ писарнице  
Марина Антонић**